

„Mivel az élethosszig tartó tanulás
mindinkább hétköznapi realitássá válik,
ismét felértékelődik a már sokat tanulmányozott,
de még mindig új lehetőségeket kínáló fogalom,
a motiváció.”

S hogy Tóth Juditot mi is motiválja?

„Négy dolog van, ami meghatározó egy ember életében, hogy hová **születik**, milyen az **iskolája**, milyen **társat** talál magának, és hogy milyen **munkaterületet** kapott.....!”¹, mondja Barsi Ernő, egy interjújában. Nos, tekintve e négy alappillért

Napjainkra egyre inkább jellemző, hogy az a tény, hogy hová születünk, már nem olyan meghatározó, mint régen, amikor a falu társadalma „belenevelte” a fiatalokat a népszokásokba, néphagyományokba. **Azonban az, hogy milyen ma egy iskola, az egyre nagyobb súllyal bír.**

Alkotó pedagógusként, és családanyaként én is azt vallom, hogy a kultúrát csak aktívan lehet elsajátítani, a passzív hallgatás, az semmi. Barsi Ernő nyilatkozta egyszer azt is, hogy “idejét sosem sajnálta arra, hogy tanítványaival ne csak az órán találkozzon, hanem, hogy segítsen nekik népdalt gyűjteni, vagy kutatni is.”²

Ez utóbbi gondolata üzenet a ma iskolája számára, üzenet számomra is, és minden pedagógusnak hasznára válhat:

Mi a mai tanító feladata? Mit tehetünk, mit tehetnek ma a tanítók, az óvónők? Mit a jövő pedagógusai hogy elkerüljék, hogy **tegnapi tanárok készítsék fel, tegnapelőtti módszerekkel a jövő pedagógusait... ?**³ Lássuk hát...!

Tóth Judit vagyok, néptáncpedagógus- koreográfus, az **Urban Verbunk** alapítója, az **Urban Verbunk Junior** együttes-, és művészeti igazgatója, valamint az **Urban Verbunk Alapfokú Művészeti Iskola** igazgató helyettese, a **Veresegyházi Hagyományőrző Népi Együttes** együttes- és művészeti vezető koreográfusa, ma már csak volt aktív táncos, megszállott gyűjtő, viselet felhalmozó és családanya.

Hévizgyörkön majd Bagon egy a hagyományaikhoz ragaszkodó, a főváros vonzásában is megmaradni akaró faluban születtem és élek mind a mai napig. Földműves nagyszüleim halálukig kitartottak viseletük, hitük és szokásaik mellett, példát, útmutatást, néprajzos érzékenységet és indítást táplálva a család minden tagjába.

Hagyományőrzés a Galga és Rákos mente falvaiban

Fiatal táncosként, majd pályakezdő oktatóként a vidék majd minden falujának gyermekcsoportjában oktattam, viselet, tárgyi és egyéb szellemi tárgyú gyűjtéseim már ebből az időszakból is vannak. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy a nagy múltú Veresegyházi, Bagi és Püspökhatvani hagyományőrző együttesek munkájába előbb táncosként, majd oktató koreográfusként, illetve alapítóként egyaránt bekapcsolódhattam. Már ezekben az években kiderült számomra, hogy a közösség alakítása, a **közösségi lét kihívásainak feladatai** legalább olyan súllyal bírnak, mint az oktató - alkotó munka.

Pályakezdet

A **Bagi Muharay Elemér Népi Együttesben**, később a **Gödöllő Táncegyüttesben** jártam végig a táncos pálya iránt egyre rendíthetlenebbül elköteleződő fiatal táncos és asszisztens útját, melyet alázat, fegyelem, hit, kitartás, rengeteg táncos élmény és emberi példa kövezett számomra szilárdá és megmásíthatatlanná.

Professzionális évek, Diploma

A **Magyar Állami Népi Együttesben** eltöltött táncos évek alatt, majd a **Gödöllő Táncegyüttes Gyermekek Táncszínházában** kaptam újabb útmutatást és biztatást, közben a

Magyar Táncművészeti Főiskola nyíregyházi pedagógusképzésén szereztem diplomát és újabb tapasztalatokat későbbi oktatói és alkotói munkámhoz. 2017- ben a Magyar Táncművészeti Egyetemen keresztfél éves képzésben **MA szintre emeltem** meglévő néptáncpedagógusi diplomám. Az a közel két évtizedes tanítási, koreográfusi és táncművészi tapasztalat, amivel a köznevelésben és a professzionális táncművészetben is rendelkezem, még mindig **nem lehet indok arra, hogy tudásomat befejezettnek tekintsem**, 2021- ben elvégeztem a Werk Akadémia **Táncszínházi menedzser** képzését.

Tehetséggondozás, fejlesztés

A gyermek és ifjúsági korosztályban kinevelt szólótáncosaim és koreográfiáim állandó vendégei a **Gyermek Néptáncantológiáknak**, a Gödöllő Táncegyüttes, majd az Urban Verbunk felnőtt csoportja az **Országos Minősítő Fesztiválok**on megszakítás nélkül kiváló minősítéssel szerepeltek. Több ízben oktattam a **Hagyományok Háza akkreditált tanfolyamain**, illetve nyertem el a szólótánc fesztiválok **legeredményesebb felkészítő tanárának** járó címet. **Örökös Aranygyöngyös, Fülöp Ferenc és Ki mit tud?** díjas táncos vagyok.

Alkotó- művészi munka

Alkotói pályám büszkeségei a **Molnár István Koreográfiai Fórumon** és a **Tóth Ferenc Koreográfiai versenyen** elért 1. helyezéseim, a **Zalai Kamaratánc Fesztivál** 3. díja, a **Szolnoki Országos Fesztivál** számos különdíja és a **Szegedi Nemzetközi Martin György Néptáncfesztivál** alkotói díja. Pedagógiai és kulturális területen végzett munkámért 2016 ban **Gödöllő Város kultúrájáért** és **Vankóné Dudás Juló** közösségért díjat kaptam, 2018- ban pedig **Pest megye Népművészetéért** kitüntetést. 2019- ben **Örökség Alkotói díjjal** és **Kiválóan Minősült Együttesi** címmel gazdagodtam.

Szakmai szervezetek, szakértői feladatok, bizottsági munka

Az utóbbi 10 – 15 évben az országos, megyei minősítő fesztiválok, néptáncversenyek és szólótánc fesztiválok gyakran foglalkoztatott zsűri tagjaként lehetőségem nyílt a szakértői munka megtapasztalására is. Az **Oktatási Hivatallal** történt közös munka rendkívül nagy élményt és kihívást jelentett számomra.

Összegzés

Nincs megállás, mindig van egy újabb feladat, egy újabb szint és kihívás, **“mert amit nem ismer a gyermek, azt nem is szeretheti. És csak is azt tudja megszeretni, amit ismer!”** mondja Barsi Ernő, aki idős kora ellenére is fáradhatatlan tudásvágygal és motiváltsággal mutat példát életből, oktatásból és művészetből egyaránt.

És ha még azt is elfogadjuk és megértjük, hogy a korszerűség: **“tartalmi és formai vonatkozásban a kor társadalmi tudatának legmagasabb szintű képviselője; mélyreható valóságismeret; haladó világnézet; élettapasztalat; esztétikai és társadalomtudományi műveltség.”**⁴ akkor talán egy parányit elégedettek is lehetünk, hiszen az úton elindultunk, bár folyton tántorgunk és el is tévedünk, de visszavonhatatlanul úton vagyunk...!

Mert „új szemmel nézni a régi képre: ez a mi alkotásunk.”
